11. 12. 2013

ID: 93155

Doručování

Doručení rozhodnutí jiným, než zákonem stanoveným, způsobem, nemajícím vliv na účinnost tohoto rozhodnutí, neznamená bez dalšího zkrácení procesních práv účastníka.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 3489/2012, ze dne 6.11.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci dědictví po V. H., zemřelém dne 30. ledna 2007, za účasti 1) E. H., zastoupené Mgr. M.K., advokátkou se sídlem v P., a 2) B. J., zastoupené JUDr. A.H., advokátem se sídlem v P., vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 26 D 822/2007, o dovolání E. H. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2012 č.j. 24 Co 333/2011-219, tak, že dovolání E. H. se zamítá.

Z odůvodnění :

Řízení o dědictví po V. H., zemřelém dne 30.1.2007, bylo zahájeno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 20.2.2007 č.j. 34 D 419/2007-2. Poté, co věc byla na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28.3.2007 č.j. 34 D 419/2007-18 z důvodu místní příslušnosti postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 6, byla provedením úkonů v řízení o dědictví po zůstaviteli pověřena N.A., notářka v Praze 6.

V průběhu řízení bylo o dědickém právu zjištěno, že zůstavitel V. H. nezanechal závěť ani listinu o vydědění a že jeho dědičkami ze zákona jsou manželka E. H. a dcera B. J.

Obvodní soud pro Prahu 6 usnesením ze dne 16.10.2007 č.j. 26 D 822/2007-36 určil, že obvyklá cena majetku, který měl zůstavitel s E. H. ve společném jmění manželů, činí 500.000,- Kč, že "veškerý majetek ze SJM, tj. členský podíl v Bytovém družstvu, B. se sídlem v Praze 4, B. vztahující se k bytu v Praze 4, B. v 7. nadzemním podlaží domu čp. k.ú. H. o velikosti 1+kk přechází" na E. H. a že E. H. "vyplatí do dědictví" pohledávku ve výši 250.000,- Kč, určil obvyklou cenu majetku zůstavitele ve výši 250.000,- Kč, výši dluhů zůstavitele ve výši 5.077,- Kč a čistou hodnotu dědictví ve výši 244.923,- Kč, schválil dědickou dohodu, podle níž E. H. nabyla "pohledávku vůči sobě z titulu vypořádání majetku v SJM ve výši 125.000,- Kč" a B. J. nabyla "pohledávku vůči poz. manželce z titulu vypořádání majetku v SJM ve výši 125.000,- Kč", rozhodl o odměně, náhradě hotových výdajů a náhradě za daň z přidané hodnoty notářky N.A. za úkony, jež v řízení provedla jako soudní komisař, a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Při stanovení hodnoty členského podílu zůstavitele v Bytovém družstvu B. soud prvního stupně vycházel ze shodného prohlášení účastníků řízení, podle něhož činila 500.000,- Kč, a dospěl k závěru, že dědická dohoda dědiček neodporuje zákonu ani dobrým mravům.

K odvolání B. J. Městský soud v Praze usnesením ze dne 23.6.2008 č.j. 24 Co 64/2008-60 zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Protože odvolatelka zpochybnila hodnotu členského podílu v Bytovém družstvu B., která byla určena souhlasným prohlášením účastníků (když namítala, že při uzavření dohody o vypořádání dědictví "jednala v omylu o skutečné hodnotě členského podílu"), a protože požadovala, aby hodnota členského podílu zůstavitele byla stanovena znalcem, odvolací soud dospěl k závěru, že napadené usnesení "nemůže jako celek obstát", neboť, "dojde-li ke změně obvyklé ceny dědictví, výše dluhů a čisté hodnoty dědictví, nelze schválit dohodu, která vycházela z nesprávných hodnot". Odvolací soud proto uložil soudu prvního stupně, aby ustanovil znalce pro určení hodnoty členského podílu v bytovém družstvu a aby poté

znovu ve věci rozhodl.

Obvodní soud pro Prahu 6 poté usnesením ze dne 30.6.2009 č.j. 26 D 822/2007-111 určil, že obvyklá cena majetku, který měl zůstavitel s E. H. ve společném jmění manželů, činí 1.300.000,- Kč. Při stanovení hodnoty členského podílu zůstavitele v Bytovém družstvu B. ke dni smrti zůstavitele vzal v úvahu, že podle znaleckého posudku Ing. V.Ch. ze dne 9.12.2008 činí 900.000,- Kč a že podle "vyjádření - odborných názorů" Realitní kanceláře M. - RK.CZ s.r.o. činí 1.100.000,- Kč, Realitní kanceláře H. s.r.o. činí 1.504.800,- Kč a K. realitní kancelář, s.r.o. činí 1.700.000,- Kč, a dospěl k závěru, že obvyklou cenu členského podílu zůstavitele je třeba stanovit "průměrem" těchto ocenění.

K odvolání E. H. Městský soud v Praze usnesením ze dne 15.12.2009 č.j. 24 Co 296/2009-135 zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud přihlédl k tomu, že B. J. v řízení před soudem prvního stupně nesouhlasila s oceněním provedeným znalcem Ing. V. Ch. a že požadovala zadání revizního znaleckého posudku, jakož i k tomu, že ani E. H. nesouhlasila s určenou hodnotou majetku ve společném jmění manželů, a dovodil, že usnesení soudu prvního stupně již "proto bez dalšího nemůže obstát". Soudu prvního stupně uložil, aby vyslechl znalce Ing. V.Ch. k problematice ocenění členského podílu zůstavitele v bytovém družstvu a aby, setrvá-li B. J. na svých výhradách proti závěrům znalce, ustanovil znalce ke zpracování "revizního znaleckého posudku".

Obvodní soud pro Prahu 6 po provedení dalších důkazů usnesením ze dne 15.11.2011 č.j. 26 D 822/2007-202 určil, že obvyklá cena majetku, který měl zůstavitel s E. H. ve společném jmění manželů, činí 1.235.000,- Kč. Po doplnění dokazování výslechem znalce Ing. V.Ch. a "revizním" znaleckým posudkem zpracovaným společností Z. s.r.o., který stanovil hodnotu členského podílu zůstavitele v Bytovém družstvu B. částkou 1.235.000,- Kč, a poté, co odmítl provedení dalších důkazů označených E. H., soud prvního stupně určil hodnotu členského podílu zůstavitele v bytovém družstvu podle revizního znaleckého posudku společnosti Z., s.r.o.

K odvolání E. H. Městský soud v Praze usnesením ze dne 29.6.2012 č.j. 24 Co 333/2011-219 potvrdil usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud nejprve odmítl námitku odvolatelky, která dovozovala "závaznost prohlášení účastníků o ceně bytu", neboť "zjištění a určení obvyklé ceny majetku zůstavitele je úkolem soudu (nikoli dohody účastníků)" a soud nemůže "bez dalšího" vycházet z ceny určené dohodou účastníků, zejména "je-li zjevné, že takto určená cena je v příkrém rozporu s cenou obvyklou", a námitku odvolatelky týkající se uzavřené dohody o vypořádání dědictví s odůvodněním, že vypořádání dědictví "není předmětem tohoto řízení". Při hodnocení výsledků dokazování o obvyklé ceně členského podílu zůstavitele v bytovém družstvu odvolací soud dospěl k závěru, že znalecký posudek soudního znalce Ing. Václava Chvátala "není dostatečně přesvědčivý", neboť ke snížení ceny bytu, jež znalec odůvodnil tím, že "jde o byt družstevní" a že "jde o cenu z realitní inzerce", nebylo důvodu a že obvyklá cena určená "revizním" znaleckým posudkem společnosti Z., s.r.o. je "zcela odpovídající"; současně odmítl námitky odvolatelky poukazující na to, že byt byl po zůstavitelově smrti rekonstruován, neboť "ocenění bytu bylo provedeno bez přihlédnutí" k této rekonstrukci, jakož i námitku týkající se "započtení provize realitní kanceláře", neboť "záleží pouze na prodávajícím, zda k prodeji využije realitní kancelář". Námitku E. H. o nesprávném způsobu doručování dřívějších rozhodnutí soudu jejímu zástupci Mgr. M.F. odvolací soud označil za "důvodnou", neboť "písemnosti měly být doručovány jejímu zástupci do datové schránky" a nikoliv prostřednictvím pošty na adresu jejího zástupce; vzhledem k tomu, že všechna rozhodnutí zástupce odvolatelky "fakticky převzal" a že proti rozhodnutí soudu prvního stupně podal odvolání, o kterém bylo řádně rozhodnuto odvolacím soudem, odvolací soud dospěl k závěru, že "doručení jiným než stanoveným způsobem nemohlo mít vliv na rozhodnutí o obvyklé ceně členského podílu v bytovém družstvu a tím ani na věcnou správnost napadeného usnesení, které z této ceny vychází", a že odvolatelce tím "nebyla odňata žádná procesní práva".

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala E. H. dovolání. Nesouhlasí s názorem odvolacího

soudu, že účastníci řízení nejsou vázáni uzavřenou dědickou dohodou. Domnívá se, že, "určí-li dědicové hodnotu majetku v dědictví na základě shodného prohlášení účastníků, jsou svými projevy vůle vázáni a nemohou je jednostranně změnit". Dovolatelka dále soudům vytýká, že mají povinnost doručovat písemnosti do datové schránky, má-li ji fyzická osoba zřízenou, a že přesto bylo "několik rozhodnutí v průběhu dědického řízení doručováno jejímu zástupci prostřednictvím pošty" (jednalo se o usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15.12.2009 č.j. 24 Co 296/2009-135, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22.6.2010 č.j. 26 D 822/2007-141 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27.8.2010 č.j. 24 Co 224/2010-169), a dovozuje, že tím byla jejímu zástupci "odňata možnost být upozorněn na vložení zpráv do datové schránky ihned", jakož i "možnost písemnost si jednoduše a odkudkoliv z datové schránky vyzvednout", což "výrazně ztížilo přístup zmocněnce dovolatelky k informacím důležitým pro řízení", "zbytečně ho časově zatížilo" a "mohlo negativně ovlivnit kvalitu jeho právní obrany v průběhu dědického řízení", což ve svém důsledku znamenalo "oslabení procesních práv dovolatelky". Dovolatelka je přesvědčena, že nedoručení písemnosti účastníku řízení do datové schránky, ačkoliv ji má zřízenou, "má za následek neúčinnost doručení" a že z tohoto důvodu "je řízení postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci", neboť doručovaná rozhodnutí "nenabyla právní moci". Kromě toho dovolatelka namítá, že soudy neměly vycházet ze znaleckého posudku zpracovaného společností Z., s.r.o., protože tento znalecký ústav neměl možnost seznámit se se stavem bytu (v bytovém družstvu B.), v jakém se nacházel ke dni smrti zůstavitele, jelikož byt prošel v roce 2009 kompletní rekonstrukcí. Dovolatelka navrhla, aby dovolací soud zrušil usnesení odvolacího soudu a aby mu věc vrátil k dalšímu řízení.

B. J. uvedla zejména, že "žádné základní změny nenastaly", a odkázala na svá dřívější podání.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen "o.s.ř."), neboť dovoláním je napadeno usnesení odvolacího soudu, které bylo vydáno přede dnem 1.1.2013 (srov. Čl. II bod 7. zákona č. 404/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se dovolací soud nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [§ 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.], jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [§ 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř.], nebo jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.].

E. H. dovoláním napadá usnesení odvolacího soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně ve věci samé. Protože dovolání E. H. není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř., neboť soud prvního stupně ve věci samé nerozhodl jinak než ve svém dřívějším usnesení proto, že by byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [odvolací soud usnesením ze dne 15.12.2009 č.j. 24 Co 296/2009-135 zrušil dřívější usnesení soudu prvního stupně ze dne 30.6.2009 č.j. 26 D 822/2007-111 (a usnesením ze dne 23.6.2008 č.j. 24 Co 64/2008-60 zrušil dřívější usnesení soudu prvního stupně ze dne 16.10.2007 č.j. 26 D 822/2007-36) z důvodu neúplně zjištěného skutkového stavu, aniž by jej zavázal právním názorem pro rozhodnutí ve věci samé], může být jeho přípustnost založena jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst. 1

písm. c) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je soudy rozhodována rozdílně, nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; k okolnostem uplatněným dovolacími důvody podle § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 3 se nepřihlíží (§ 237 odst. 3 o.s.ř.).

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst. 3 o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

V projednávané věci z obsahu spisu vyplývá, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15.12.2009 č.j. 24 Co 296/2009-135 (jímž bylo zrušeno usnesení, kterým soud prvního stupně určil obvyklou cenu majetku, který měl zůstavitel s E. H. ve společném jmění manželů, a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení) bylo doručováno zástupci E. H. Mgr. M.F. prostřednictvím doručujícího orgánu (provozovatele poštovních služeb) a že dne 26.1.2010 Mgr. M.F. osobně potvrdil (podle obsahu doručenky na čl. 133 verte spisu) jeho převzetí, že usnesení ze dne 22.6.2010 č.j. 26 D 822/2007-141, jímž Obvodní soud pro Prahu 6 uložil B. J. povinnost složit zálohu na náklady revizního znaleckého posudku, bylo doručováno zástupci E. H. Mgr. M.F. prostřednictvím doručujícího orgánu (provozovatele poštovních služeb) a že dne 28.6.2010 Mgr. M.F. osobně potvrdil (podle obsahu doručenky na čl. 142 spisu) jeho převzetí, a že usnesení ze dne 27.8.2010 č.j. 24 Co 224/2010-169, jímž Městský soud v Praze odmítl odvolání E. H. proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22.6.2010 č.j. 26 D 822/2007-141 pro nepřípustnost, bylo doručováno zástupci E. H. Mgr. M.F. prostřednictvím doručujícího orgánu (provozovatele poštovních služeb) a že dne 22.9.2010 Mgr. M.F. osobně potvrdil (podle obsahu doručenky na čl. 170 spisu) jeho převzetí. Podle obsahu spisu soud prvního stupně při doručování uvedených rozhodnutí nezjišťoval, zda má Mgr. M.F. zřízenou datovou schránku. Z obsahu spisu přitom bylo zjištěno, že ještě před doručováním výše označených rozhodnutí Mgr. M.F. upozornil soudy podáním, které bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 6 doručeno dne 6.8.2009, na skutečnost, že má zřízenou datovou schránku, a že podání doručené Obvodnímu soudu pro Prahu 6 dne 6.7.2010 bylo zasíláno do datové schránky soudu prvního stupně z datové schránky Mgr. M.F.

Za tohoto stavu bylo pro rozhodnutí soudu v projednávané věci (mimo jiné) významné vyřešení právní otázky, zda je účinné doručení listiny (rozhodnutí soudu) prostřednictvím doručujícího orgánu (provozovatele poštovních služeb) na adresu pro doručování za situace, kdy adresát písemnosti (zástupce účastníka řízení) měl v době doručování písemnosti zřízenou a zprovozněnou datovou schránku. Protože uvedená právní otázka dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu ve všech souvislostech vyřešena a protože posouzení této otázky bylo pro rozhodnutí ve věci určující (významné), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání E. H. proti usnesení odvolacího soudu je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Po přezkoumání usnesení odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Otázku účinnosti doručení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15.12.2009 č.j. 24 Co 296/2009-135, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22.6.2010 č.j. 26 D 822/2007-141 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27.8.2010 č.j. 24 Co 224/2010-169 (dále jen "předmětná rozhodnutí") Mgr. M.F. (dřívějšímu zástupci E. H.) je třeba i v současné době posoudit podle zákona

č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném ke dni doručování předmětných rozhodnutí, tj. ve znění účinném do 30.6.2012 (dále jen "OSŘ").

Písemnost doručuje soud při jednání nebo jiném soudním úkonu; nedošlo-li k doručení písemnosti při jednání nebo jiném soudním úkonu, doručí ji soud prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky; není-li možné doručit písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, soud ji doručí na žádost adresáta na jinou adresu nebo na elektronickou adresu; není-li možné doručit písemnost při jednání nebo jiném soudním úkonu nebo prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky nebo na elektronickou adresu, předseda senátu nařídí doručit ji prostřednictvím doručujícího orgánu, nebo účastníka řízení či jeho zástupce (srov. § 45 OSŘ).

Při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky se postupuje podle zvláštního právního předpisu (srov. § 47 odst. 1 OSŘ), a to podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů účinném ke dni doručování předmětných rozhodnutí (dále jen "zákona č. 300/2008 Sb.").

Umožňuje-li to povaha dokumentu, orgán veřejné moci jej doručuje jinému orgánu veřejné moci prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje na místě; umožňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě; doručuje-li se způsobem podle tohoto zákona, ustanovení jiných právních předpisů upravující způsob doručení se nepoužijí (srov. § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb.). Připouštějí-li jiné právní předpisy doručování prostřednictvím datových schránek, pořadí způsobů doručování stanovené těmito právními předpisy zůstává ustanovením § 17 odstavce 1 zákona č. 300/2008 Sb. nedotčeno (srov. § 17 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb.).

Ustanovení § 45 OSŘ stanoví nejen možné způsoby doručování, ale také (závazným způsobem) pořadí, v jakém má soud přistoupit k doručování listin. Listinu má soud v první řadě doručit při jednání nebo jiném úkonu soudu. V případě, že nedošlo k tomuto doručení, soud přistoupí k doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky adresáta. Nemá-li adresát zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku, není-li datová schránka v provozu (nelze do ní zasílat dokumenty) nebo nepodařilo-li se doručit do datové schránky, listiny se doručují prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu. Jestliže adresát soudu nesdělil svou elektronickou adresu, jestliže se nepodařilo doručit na elektronickou adresu nebo jestliže doručení na elektronickou adresu neumožňuje povaha doručované listiny, soud přistoupí k doručení prostřednictvím doručujícího orgánu nebo účastníka řízení či jeho zástupce. Předseda senátu (samosoudce), soudní komisař nebo jiná soudní osoba jsou stanoveným pořadím vázáni. V případě, že je možné adresátu doručovat prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, soud nesmí nařídit doručení prostřednictvím doručujícího orgánu.

Z uvedeného lze dovodit, že každému, kdo má zpřístupněnou datovou schránku, soud doručuje rozhodnutí, předvolání a další listiny do datové schránky, aniž by adresát o takové doručení musel žádat nebo soudu sdělovat identifikátor své datové schránky. Soud zjišťuje z úřední povinnosti, zda má adresát zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku. Ten, kdo má zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku, má právo očekávat, že mu soud bude veškerá rozhodnutí, předvolání a jiné listiny doručovat v elektronické podobě do datové schránky. Tímto způsobem se nedoručuje jen tehdy, byly-li listiny doručeny při jednání nebo při jiném úkonu soudu nebo nedošlo-li k řádnému doručení listiny do datové schránky.

V projednávané věci soud prvního stupně doručoval předmětná rozhodnutí zástupci dovolatelky prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, ačkoliv měl zřízenou a (dle obsahu spisu prokazatelně nejpozději od 6.7.2010) zpřístupněnou datovou schránku. Je tedy nepochybné, že

předmětná rozhodnutí měla být - jak dovolatelka správně namítá - doručena do datové schránky Mgr. M.F. Soudu prvního stupně je proto třeba vytknout (jak učinil již odvolací soud), že nerespektoval zákonem stanovené závazné pořadí pro doručování listin vyplývající z ustanovení § 45 OSŘ a § 17 zákona č. 300/2008 Sb. S názorem dovolatelky, že toto procesní pochybení (ve kterém dovolatelka nesprávně spatřuje vadu řízení) mohlo mít vliv na účinnost doručení předmětných rozhodnutí, však v projednávané věci nelze souhlasit.

Předně, z platné právní úpravy neúčinnost takového doručení nevyplývá (srov. k tomu právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.3.2013 sp. zn. 23 Cdo 2425/2011). Vzhledem k tomu, že dovolatelka sama nezpochybňuje, že předmětná rozhodnutí jí byla (prostřednictvím jejího zástupce) doručena, resp. že si je její zástupce Mgr. M.F. osobně převzal v provozovně provozovatele poštovních služeb, a že tedy měla možnost se s nimi seznámit a zvolit další procesní postup, byla materiální funkce doručení, tj. možnost seznámení se s obsahem listiny v souzené věci naplněna. Konečně, namítá-li dovolatelka ve prospěch svého opačného názoru, že nesprávným způsobem doručování předmětných rozhodnutí byla "oslabena" na svých procesních právech, pak přehlíží, že v daném případě šlo o doručování rozhodnutí, proti nimž nejsou přípustné opravné prostředky (nepočítaje v to ústavní stížnost, žalobu pro zmatečnost či žalobu na obnovu řízení), když bylo doručováno zrušovací usnesení odvolacího soudu, usnesení, jímž soud prvního stupně uložil povinnost složit zálohu na náklady znaleckého posudku, a usnesení, jímž odvolací soud odmítl odvolání pro nepřípustnost. Také z tohoto důvodu nebylo (nemohlo být) v důsledku nesprávného způsobu doručení předmětných rozhodnutí dovolatelce upřeno žádné procesní právo, tedy zejména právo na podání opravného prostředku, a dovolatelka tak nebyla (nemohla být) dotčena na svých ústavně zaručených právech, zejména právu na soudní ochranu a spravedlivý proces (srov. k tomu právní názor vyjádřený v usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 28.2.2012 sp. zn. IV. ÚS 3807/11). Namítá-li dovolatelka, že doručení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb "výrazně ztížilo přístup" jejího zástupce k informacím a "zbytečně jej časově zatížilo", pak tyto námitky samy o sobě nemohou způsobit porušení procesních práv dovolatelky. Závěr odvolacího soudu, že doručení předmětných rozhodnutí jiným než zákonem stanoveným způsobem nemělo (nemohlo mít) v projednávané věci vliv na jejich účinnost a že E. H. nebyla (nesprávným postupem při doručování) zkrácena na svých procesních právech, je tedy správný.

K námitkám dovolatelky proti "reviznímu" znaleckému posudku společnosti Z., s.r.o. dovolací soud nemohl přihlédnout, neboť tyto námitky nepředstavují uplatnění dovolacího důvodu podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o.s.ř., ale dovolacího důvodu podle ustanovení § 241a odst. 3 o.s.ř.; tyto námitky tedy nemohou založit přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Námitky dovolatelky týkající se uzavřené dohody o vypořádání dědictví a její závaznosti nejsou opodstatněné, neboť nemohou zpochybnit závěr, na němž spočívá napadené usnesení odvolacího soudu. Dovolatelka totiž přehlíží, že řízení se - poté, co odvolací soud zrušil usnesení ze dne 16.10.2007 č.j. 26 D 822/2007-36 - nachází ve stádiu vypořádání společného jmění zůstavitele a jeho manželky, při němž nebylo rozhodováno o schválení dohody o vypořádání dědictví uzavřené dne 19.9.2007. Z dohody dědiček ze dne 19.9.2007 tedy není možné v projednávané věci dovozovat žádné právně významné závěry.

Protože usnesení odvolacího soudu je správné a protože nebylo zjištěno (a ani dovolatelkou tvrzeno), že by usnesení odvolacího soudu bylo postiženo vadou uvedenou v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř. nebo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, dovolací soud dovolání E. H. podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty před středníkem o.s.ř. zamítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Odpovědnost za vady
- Náhrada nákladů na výživu pozůstalých (jiných) osob
- Mezinárodní příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti
- Smlouva o dílo (exkluzivně pro předplatitele)
- Spotřebitelský úvěr (exkluzivně pro předplatitele)
- Starobní důchod (exkluzivně pro předplatitele)
- Veřejná obchodní společnost (exkluzivně pro předplatitele)
- Vypořádání SJM (exkluzivně pro předplatitele)
- Přiměřené protiplnění
- Předkupní právo
- Ochrana osobnosti